Küçük Deniz Kaplumbağasının Haritası

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Deniz Kaplumbağasının Haritası

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük deniz kaplumbağası Tilly, suyun sıcak ve berrak olduğu masmavi bir koyda yaşıyordu. Yaklaşık bir yemek tabağı büyüklüğündeydi; küçük, yuvarlak bir kabuğu ve sıcak kehribar rengi gözleri vardı. Her sabah dalgalanan yosunları keşfetmeye ve dost balıkları izlemeye yüzerdi. Koyun ötesinde neler olduğunu merak etmeyi çok severdi.

Bir gün, bir kaya kümesinin yakınında oynarken Tilly yosunlara takılmış tuhaf bir şey fark etti. Üzerinde garip çizgiler ve simgeler çizilmiş, eski, yıpranmış bir kumaş parçasıydı. Tilly onu dikkatlice çekip çıkardı ve düz bir kayanın üzerine serdi. Gözleri kocaman açıldı. Bu bir haritaydı!

Tilly çizgileri yüzgeciyle takip etti. 'Burası okyanusa benziyor,' diye fısıldadı. 'Ve şurada oklardan yapılmış bir yol var.' Haritayı dikkatle inceledi. Oklar kıvrılıp dönüyor, okyanusun içinden geçen bir güzergâhı gösteriyordu. Sonunda parlak bir mercan bahçesi resmi vardı. Tilly'nin kalbi heyecanla ve endişeyle çarptı. Gitmek istiyordu ama yalnız gitmeye korkuyordu.

Tam o sırada parıldayan bir şekil yanından hızla geçti. Gümüşi mavi pulları ve parlayan turkuaz çizgileri olan küçük bir balıktı. Balığın kocaman, yuvarlak mor gözleri ve kafasında bir vantuz yüzgeci vardı. 'Merhaba!' diye cıvıldadı balık. 'Ben Fin. Ben bir vantuz balığıyım. Bu suları iyi bilirim. Ne buldun?'

Tilly haritayı Fin'e gösterdi. Fin'in mor gözleri parladı. 'Ah, ben bu haritayı bilirim! Gizli bir mercan bahçesine giden yolu gösterir. Ama oraya gitmek için okyanus akıntılarını izlemelisin. Onlar denizdeki nehirler gibidir. Onları bulmana yardım edebilirim.' Tilly gülümsedi. 'Benimle gelir misin?' diye sordu. Fin başını salladı. 'Elbette! Dostlar bir arada olmalı.'

Tilly haritayı yosun çantasına soktu ve sıkıca bağladı. Fin yanında yüzdü, parlayan çizgileri yolu aydınlatıyordu. 'Önce koyun yanından geçen büyük akıntıyı bulmalıyız,' diye açıkladı Fin. Tilly'nin yüzgeçlerini gıdıklayan uzun, dalgalanan yosunların yanından yüzdüler. Dost balıklar dışarı baktı ve geçerlerken yüzgeçlerini salladı.

Kısa süre sonra su soğudu ve Tilly güçlü bir çekim hissetti. 'İşte akıntı!' diye seslendi Fin. 'Tutun!' Akıntı hızlıydı ve Tilly sertçe kürek çekmek zorunda kaldı. Biraz korktu. 'Bunu yapabileceğimi bilmiyorum,' dedi. Fin yaklaştı. 'Yapabilirsin! Hemen yanında kalacağım. Sadece parıltımı takip et.'

Uzun bir süre akıntıyla sürüklendiler. Tilly yoruldu ve su sertleşti. Büyük dalgalar onları oraya buraya itti. Tilly kendini kaybolmuş hissetti. 'Fin, neredeyiz?' diye bağırdı. Fin etrafına baktı. 'Emin değilim,' diye itiraf etti. 'Akıntı değişti.' Tilly endişelenmeye başladı. Ama sonra haritayı hatırladı. 'Hadi haritaya birlikte bakalım,' dedi.

Tilly haritayı çantasından çıkardı. Fin onunla birlikte inceledi. 'Bak,' dedi Fin, 'oklar yıldız şeklindeki büyük kayada sola dönmemiz gerektiğini gösteriyor.' Tilly etrafına baktı. 'İşte orada!' diye bağırdı. Sola döndüler ve su yeniden sakinleşti. Tilly gurur duydu. 'Bunu birlikte başardık,' dedi.

Yüzmeye devam ederken Fin aniden bir su girdabında yuvarlandı. 'İmdat!' diye ciyakladı. Sert su onun küçük yüzgeçleri için fazla güçlüydü. Tilly hızla altına yüzdü ve kabuğunda dinlenmesine izin verdi. 'Sıkı tutun,' dedi. Fin kabuğuna yapıştı. 'Teşekkür ederim, Tilly,' dedi. 'Sen gerçek bir dostsun.'

Su yeniden sakinleşene kadar beklediler. Sonra Fin Tilly'nin kabuğundan kaydı. 'Artık yaklaştık,' dedi Fin. 'Hissedebiliyorum.' Renkli yosunlardan oluşan bir ormanın içinden, her şekil ve boyutta balığın yanından yüzdüler. Ve sonra, aniden su açıldı ve işte oradaydı! Mercan bahçesi parlak ve güzeldi, Tilly'nin hiç görmediği renklerle doluydu.

Tilly soluğunu tuttu. Mercan bahçesi denizin altındaki bir gökkuşağı gibiydi. Parlak pembe, turuncu ve mor mercanlar hafif akıntıda dalgalanıyordu. Minik balıklar girip çıkıyordu. 'Başardık!' diye sevindi Fin. Tilly yüzgeçleriyle Fin'e sarıldı. 'Birbirimiz olmadan bunu yapamazdık,' dedi.

Mercan bahçesini birlikte keşfettiler, güzelliğine hayran kaldılar. Fin, Tilly'ye minik denizatlarının yaşadığı gizli bir mağara gösterdi. Tilly de Fin'e yumuşak, parlayan anemonlardan oluşan bir alan gösterdi. Gülüp oynadılar, hedeflerine ulaştıkları için mutluydular. 'Bu şimdiye kadarki en güzel gün,' dedi Tilly.

Güneş batmaya başlarken Tilly ve Fin pürüzsüz bir kayanın üzerinde dinlendiler. 'Bugün bir şey öğrendim,' dedi Tilly. 'Neymiş o?' diye sordu Fin. 'Dostlar birbirine yol gösterebilir,' diye yanıtladı Tilly. 'Ben kaybolduğumda sen bana yol gösterdin, sular sertleştiğinde de ben sana yardım ettim.' Fin başını salladı. 'Ve her yolculuk birlikte daha güzeldir.'

Yakında yeniden buluşmaya söz verdiler. Tilly haritayı tekrar çantasına koydu ve eve doğru yola çıkarken Fin yanında yüzdü. Okyanus sakin ve huzurluydu. Tilly bu macerayı asla unutmayacağını biliyordu. Herhangi bir haritadan çok daha büyük bir hazine bulmuştu: gerçek bir dost.

Koyda Tilly, Fin'e el sallayarak veda etti. 'Yarın görüşür müyüz?' diye seslendi. 'Elbette!' diye cıvıldadı Fin, parıltısı ışıldayarak. Tilly mutlu bir kalple eve yüzdü. Kabuk süsünü bir yosun parçasına astı ve gülümsedi. Akıntıları izlemiş, mercan bahçesini bulmuş ve ömür boyu sürecek bir dost edinmişti.